

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput XXX. De Tilia B. Meinulphi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

quingenta annis pulsatorem campanarum Ecclesiæ Büdecensis existisse, referebat antedictus Gerwinus prædictum campanarum pulsatorem, Patrem nempe suum dixisse, quod sæpius dulcissimas vocum modulationes circa sepulchrum B. MEINULPHI audivisset. Illud idem, quod prædictum est, vir senio benè multo confectus nomine Tilemannus de Seckere, quem in contigua testudinali habitatione prope turrim versùs Aquilonem primi Reformatores Monasterii B. MEINULPHI habitantem invenerunt, consueverat enarrare.

C A P U T XXX.

De Tilia B. Meinulphi.

Licèt relatio veteranorum de progenie in progenies certis sigillarum litterarum documentis, aut etiam registris munita non fuerit, tamen ut plurimum veritatem non amittit. Idcirco id, quod à senibus usque ad me senem sua relatione deductum est, hoc Posteris meis scriptis referare non tardabo. Cum enim primò Monasterium B. MEINULPHI in statum Regularium Canoniorum translatum reformare laboravimus, quidam senes, quos pro tunc circa præfatum Monasterium habitantes invenimus, id, quod sequitur, nobis pro fide referebant. Dicebant, inquam, quod prope præfatum Monasterium versùs Austrum quasi ad triduum miliare in villa desolata, quæ maternâ linguâ Alten-Büeken nuncupatur, quædam esset Tilia, quæ ab incolis vicinorum locorum Tilia B. MEINULPHI vocaretur; causa etiam, quare eadem Tilia præfatum nomen haberet, annectentes dixerunt nobis, prout ipsis à Progenitoribus suis fuerat revelatum, videlicet quod B. MEINULPHUS sub eadem Tilia natus esset, quod si curiosè ab aliquo quæratur, quomodo hoc evenerit, cum idem B. MEINULPHUS de nobilibus Parentibus oriundus fuit? hæc hujus rei causa protinus assignatur, nam eo tempore Carolus Magnus illam terram, quæ nunc Westphalia dicitur, ab errore gentilitatis imperiali gladio ad Christi fidem convertibat, castrum dictum Fürstenberg Paderbornensis Diœcesis, quod veteranorum relatione ad Parentes B. MEINULPHI pertinuit, etiam sibi caput; quo capto, dum Christiani Principes ex Comitatu Regis Caroli illud introgressi

gressi sunt, videntesque illuc nobilem castri Matrem videlicet B. MEINULPHI gravidam partuque vicinam velut boni catholici viri eam cum pace absque ullâ molestia abire permiserunt. Et quia supradicta villâ Alten-Büdecken in vicino sibi posita, & per exercitum Caroli prædicti Regis devastata, dos præmemoratae mulieris exstitit, ut à senibus nobis dictum, eadem gravida mulier in tanto suae anxietatis periculo, dum melius, quò se verteret, non inveniret, ad præmemoratam villam velocius ire properavit. Ubi cum pariendi tempus proximavit, filium suum MEINULPHUM in loco minùs ad hoc apto (forfan puto quòd prædictâ Tiliâ) ut senes nobis retulerunt, parturierit. Post hoc aliquo transacto tempore quamvis prædicta villa per Carolum depopulata fuerat, ut præfertur, tamen quia illa pars terræ ad fidem Christi per imperialem gladium jam conversa fuit, propterea eadem villa paulatim reparari cæperat, & à Wichtrude Matre B. MEINULPHI ejusque colonis denuò incolari. Ita quòd eadem Mater nobilis fœmina in pecoribus & jumentis ibidem pro se & filio suo supradicto habuit nutrimentum; hujus testimonium ex hoc haberi potest; nam in antiquissima legenda B. MEINULPHI legitur, quòd dum subulcus B. MEINULPHI quadam vice ad pascendum porcos deducebat, visionem de novo Monasterio construendo in eodem loco viderat, in quo idem Monasterium nunc exstructum cernitur. Ex prædictis ergò verosimiliter convinci potest, quòd licet Pater B. MEINULPHI fide catholica imbutus defunctus sit in bello, Mater tamen non remotè sed in vicinia prædicti Monasterij, puto in villa Alten-Böcken, suam habuerit mansionem, & quòd B. MEINULPHUS secundum vulgare proverbium in eadem villa sub præmemorata Tilia exordium vitæ sumpserit. Quapropter ut etiam tam insignis pueri nativitatis locus, qui inter Westphalos velut præcipuus habendus est, & ante hac haberi debuit, longis post temporibus cognosci possit, eadem Tilia Domino DEO disponente ultra quingentos annos usque ad tempora, quibus prædictum Monasterium inhabitare cæperunt, suam vigorosam crescentiam & virentiam plenius observabat, & adhuc ab incolis terræ prædicta Tilia B. MEINULPHI nuncupatur.

(X) regulares in m. 116.

G

CAPUT